

[Eva Møller]

Jeg tror dybest set ikke, at forskerne lider af berøringsangst, heller ikke med hensyn til at gå op ad nogle andre, som ikke har præcis samme hovedinteresse som de selv.

Men altså en afvisning af beslutningsforslaget.

Birthe Hansen (SF):

På trods af ministerens ord for lidt siden er forskningen i børne- og ungdomslitteratur ret så begrænset, når man sammenligner os med de andre skandinaviske lande – underligt nok, når man ser, hvordan interessen for samme litteratur og udgivelsen af den har været stærkt stigende igennem de sidste 30 år. Behovet for mere forskning på området har da også med jævne mellemrum været fremme i tiden, der er gået.

Vi synes, det er på tide, at børne- og ungdomsbøger tages alvorligt, og vi vil gerne vide noget om, hvad børn og unge læser, hvad de kan lide, hvad der er af kvalitet i litteraturen, og hvad det overhovedet betyder, at der er kvalitet. I modsætning til voksenlitteraturen, der er genstand for en betydelig forskning, mangler forfattere af børne- og ungdomslitteratur den positive effekt, som kritikken, der er tæt forbundet med forskningen, kan afstedkomme.

Manglende forskning og manglende kritik efterlader meget nemt børne- og ungdomslitteraturen temmelig uinteressant, når det drejer sig om indhold og kvalitet, sammenlignet med voksenlitteraturen. De mennesker, der er beskæftiget med formidling af børne- og ungdomslitteratur, ville få et langt bredere og bedre grundlag at formidle på, hvis de havde adgang til vurderingskritik baseret på forskning.

Ved Danmarks Pædagogiske Bibliotek findes allerede i dag delvis et center for børne- og ungdomslitteratur, men en udbygning af samlingerne dér samt tilknytning af folk med forskningsforpligtelse er, hvad der trænger sig på, mener vi i SF, hvis man som vi ønsker, at Danmarks Pædagogiske Bibliotek skal fungere som dynamo. Og når vi kigger frem mod 1992, som mange gør i øjeblikket, så ser vi også betydningen i at kunne støtte andre forskere og studerende fra ind- og udland i deres arbejde med børne- og ungdomslitteratur.

Målet er som sagt at styrke forskning, dokumentation og formidling af børne- og ungdomslitteratur og selvfølgelig også at finde frem til, hvordan den litteratur, som bruges så

meget af børnene og de unge, kan få den bedst mulige kvalitet og bedømmelse.

Povl Brøndsted (V):

Jeg vil begynde med den floskel, som vi som regel begynder med ved behandlingen af forslag som dette her: det er gode intentioner, men de økonomiske rammer kan ikke umiddelbart give plads til de 1,6 mio. kr., som et børne- og ungdomsbogcenter vil kræve.

Men jeg synes alligevel, at der måske kan være en udvalgsopgave. Det har, synes jeg, været en glædelig meddelelse, der kom med en undersøgelse af børns og unges læsevaner, der er foretaget af Socialforskningsinstituttet for nylig, hvor man slår fast, at der er et stigende børne- og ungdomsforbrug af bøger. Det havde man jo ikke troet, for vi får jo altid at vide, at de sidder foran tv-apparatet og ser videofilm. Alligevel får man altså en undersøgelse, der viser, at bogens rolle ikke er svækket, ej heller hos danske børn og unge.

Vi har også fået at vide, at det, de læser, ikke alene er nationale produkter, det er også internationale produkter. Jeg tror, det har utrolig stor betydning, at det ikke alene er gennem fjernsyn, man får kendskab til andre nationer og andre kulturer.

Jeg mener, vi må slå fast, at bogen stadig væk har en utrolig stor betydning for forståelse og meningsdannelse. Jeg synes, det er noget meget væsentligt, at vi i året 1988 kunne sige, at en af de største sensationer på verdensplan var en bog med titlen »De Sataniske Vers«, som virkelig kom til at påvirke debatten og havde indflydelse på det politiske liv. Om den skabte forståelse, det ved jeg ikke, men der er givetvis skabt meningsdannelse og synspunkter og opfattelser.

Derfor er det væsentligt, at vi i en tid, hvor det er andre medier, der dominerer på mange måder, virkelig gør et stykke arbejde for at finde ud af, hvor bogens mulighed for at placere sig stærkest hos såvel børn som unge er.

Og derfor ville jeg meget gerne, om vi under udvalgsarbejdet kunne prøve at se på, hvad vi egentlig har liggende – som også ministeren nævnte i sin fremsættelsestale – inden for både områder som børnepsykologistudier og -arbejder og også inden for pædagogiske områder, og om der er en mulighed for, at vi på en eller anden måde kunne finde en samordning af disse